

STARÉHO PSA NOVÝM RUSKŮM NENAUČÍŠ

Mám kamaráda, budeme mu říkat Mr. Herbertus. Jeho skutečné jméno je Pavel Adam, ale nerad bych, aby byl jeho příběh veřejný a někdo si osobu mého známého s tímto spojoval. Mr. Herbertus není žádný superhrdina, ač má navenek poměrně silnou osobnost. Se svými rodiči se vidá jen sporadicky. V počtu a charakteru setkávání s rodiči nemá žádný plán. Na jeho příkladu si ilustrujeme jednu zpravidla nejvíce problematickou kategorií rodičů. Budeme se bavit o lidech, kteří bytostně nepřijímají změny, jež oni sami nemohli ovlivnit. Jsou nesmiřitelní vůči novým trendům a sociálním inovacím, které zpravidla vnímají jako křivdu vůči své osobě a svému národu.

Zopakujeme, že lidé, kteří až příliš načichli úzy běžnými v našich končinách před rokem 1989, mají přebujelé sklony pozorovat své okolí, sousedy nebo sebemenší změny v uspořádání. A nejenom pozorovat, ale také posuzovat a odsuzovat. Tito lidé zpravidla ani moc nechtějí nové auto nebo nový dům, ale také si nepřejí, aby něčím podobným disponovali sousedé. Zároveň si nemohou dovolit žít asketicky a alternativně, jelikož si své odsuzovatelské létoy projektují do všech okolo. Já sám již dobře vím, že obklopovat se materiálním, opulentním bohatstvím v touze po dosažení štěstí nefunguje. Klíčový je vnitřní klid, efektivní minimalismus, tvořivá seberealizace a nějaký macatější polštář úspor ponechaný pro dobré investice. Konec odbočky.